ETA:N SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS

N:o 191/1999,

tehty 17 päivänä joulukuuta 1999,

ETA-sopimuksen liitteiden VIII (Sijoittautumisoikeus) ja V (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus) muuttamisesta

ETA:N SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on mukautettuna mainitun sopimuksen mukauttamisesta tehdyllä pöytäkirjalla, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 98 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) ETA:n neuvosto hyväksyi 10 päivänä maaliskuuta 1995 pidetyssä kokouksessa julistuksen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta ([1]).

(2) Pöytäkirjassa 15 olevan 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirtymäkauden lopussa yhteistyössä tehdyssä tarkistuksessa pääteltiin, että Liechtensteinin erityinen maantieteellinen sijainti oikeuttaa edelleen säilyttämään tietyt ehdot asumisoikeuden saamiseksi kyseisessä maassa. Tämä päätös perustuu kyseisen tarkistuksen päätelmiin.

(3) Sopimuksen molemmat liitteet VIII ja V muutettiin ETA:n sekakomitean 21 päivänä maaliskuuta 1994 tekemällä päätöksellä N:o 7/94, jolla muutettiin ETA-sopimuksen pöytäkirjaa 47 ja tiettyjä liitteitä ([2]),

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Lisätään seuraava teksti sopimuksen liitteessä VIII oleviin ALAKOHTAISIIN MUKAUTUKSIIN:

"Seuraavia mukautuksia sovelletaan Liechtensteiniin 31 päivään joulukuuta 2006. Sekakomitean on ennen kyseistä päivämäärää suoritettava tarkistus, jonka perusteella se voi ottaen asianmukaisesti huomioon Liechtensteinin erityisen maantieteellisen sijainnin ja ehdottoman välttämättömyyden rajoissa päättää säilyttää sellaiset toimenpiteet, joita voidaan pitää asianmukaisina.

I

Islannin, Norjan ja EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset voivat asettua asumaan Liechtensteiniin ainoastaan saatuaan luvan Liechtensteinin viranomaisilta. Heillä on oikeus saada kyseinen lupa, jota koskevat ainoastaan jäljempänä eritellyt rajoitukset. Tällaista oleskelulupaa ei tarvita vuosittain alle kolmen kuukauden pituista ajanjaksoa varten edellyttäen, että kyseinen henkilö ei työskentele tai harjoita muuta pysyvää taloudellista toimintaa, eikä sitä vaadita henkilöiltä, jotka toimittavat palveluja Liechtensteinin raja-alueilla.

Islannin, Norjan ja EU:n jäsenvaltioiden kansalaisia koskevat ehdot eivät voi olla rajoittavampia kuin ne, joita sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin.

([1]) EYVL L 86, 20.4.1995, s. 80.
([2]) EYVL L 160, 28.4.1994, s. 1.

II

1. Liechtensteinissä taloudellista toimintaa harjoittavien Islannin, Norjan tai EU:n jäsenvaltion kansalaisten vuosittain käytettävissä olevien oleskelulupien lukumäärä määritellään niin, että Liechtensteinissä asuvien kyseisten maiden työssäkäyvien kansalaisten lukumäärän vuotuinen nettolisäys edellisestä vuodesta on vähintään 1,75 prosenttia heidän lukumäärästään 1 päivänä tammikuuta 1998. Vuoden aikana kansalaisuuden saaneille henkilöille myönnetyt oleskeluluvat vähennetään siitä perusteesta, jolla lisäys seuraavaa vuotta varten lasketaan. Yli vähimmäismäärän myönnetyt oleskeluluvat eivät vaikuta seuraavana vuonna tehtävään lisäykseen.

2. Liechtensteinin viranomaiset myöntävät oleskelulupia tavalla, joka ei syrji eikä vääristä kilpailua. Puolet käytettävissä olevien lupien nettolisäyksestä myönnetään sellaisen menettelyn mukaisesti, joka antaa yhtäläiset mahdollisuudet kaikille hakijoille.

3. Asukkaat, joilla on lyhytaikainen lupa ja jotka harjoittavat taloudellista toimintaa, on sisällytettävä kiintiöön. Tällaiset henkilöt saavat jäädä Liechtensteiniin sopimuksessa määritellyin ehdoin luvan voimassaoloajan päätyttyä siinä kiintiössä, jossa he ovat tulleet maahan. Kiintiöön sisältyvä lupa voidaan myöntää uudelleen, kun henkilö, jolle se kuului, muuttaa asumaan toiseen maahan. Taloudellisen toiminnan harjoittamista varten käytettävissä olevien lyhytaikaisten lupien määrä ei saa poiketa yli 10:tä prosenttia siitä, mikä se oli vuonna 1997.

III

Islannin, Norjan ja EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten Liechtensteinissä laillisesti oleskelevilla perheenjäsenillä on oikeus saada yhtä pätevä lupa kuin heitä huoltavalla henkilöllä on. Heillä on oikeus harjoittaa taloudellista toimintaa; tässä tapauksessa heidät sisällytetään työssäkäyville myönnettävien lupien määrään. Kohdassa II mainittuja ehtoja ei kuitenkaan saa soveltaa luvan epäämiseksi heiltä siinä tapauksessa, että vuotuinen työssäkäyvien henkilöiden käytettävissä oleva lupien määrä on käytetty.

Työntekonsa lopettavat henkilöt voivat jäädä Liechtensteiniin työntekijöiden oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle työskenneltyään siinä valtiossa 29 päivänä kesäkuuta 1970 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1251/70 ([1]) ja jäsenvaltion kansalaisten oikeudesta jäädä toisen jäsenvaltion alueelle toimittuaan siellä itsenäisinä ammatinharjoittajina 17 päivänä joulukuuta 1974 annetussa neuvoston direktiivissä 75/34/ETY ([2]) määritellyin ehdoin: heitä ei enää lasketa työssäkäyvien henkilöiden käytettävissä olevien lupien joukkoon, eikä heitä sisällytetä kohdassa IV määriteltyyn kiintiöön.

IV

Ylimääräinen 0,5 prosentin vuotuinen kiintiö on kohdassa II mainitulla perusteella niiden henkilöiden käytettävissä, jotka haluavat asettua asumaan oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/364/ETY ([3]), ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/365/ETY ([4]) ja opiskelijoiden oleskeluoikeudesta 29 päivänä lokakuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/96/ETY ([5]) määriteltyjen oikeuksien perusteella.

Kohtaa II sovelletaan soveltuvin osin.

V

1. Liechtenstein voi pitää voimassa viiden vuoden ajan kansallisia säännöksiä, jotka velvoittavat kausityöntekijät ja heidän perheenjäsenensä lähtemään Liechtensteinin alueelta vähintään kolmeksi kuukaudeksi heidän kausilupansa voimassaoloajan päätyttyä. Tällaisille henkilöille ei voi asettaa muita rajoituksia. Kausityöntekijöiden, joilla on työsopimus heidän palatessaan Liechtensteiniin, kausilu-

([1]) EYVL L 142, 30.6.1970, s. 24.
([2]) EYVL L 14, 20.1.1975, s. 10.
([3]) EYVL L 180, 13.7.1990, s. 26.
([4]) EYVL L 180, 13.7.1990, s. 28.
([5]) EYVL L 317, 18.12.1993, s. 59.

vat uusitaan ilman eri toimenpiteitä. Islannin, Norjan tai EU:n jäsenvaltion kansalaisuuden omaavien kausityöntekijöiden käytettävissä olevien lupien määrä ei saa olla pienempi kuin vuonna 1997 myönnettyjen lupien määrä vähennettynä niille henkilöille myönnettyjen lupien määrällä, jotka hyötyvät seuraavan kohdan mukaisesta vapauttamisesta.

2. Niiden henkilöiden määrä, jotka vuosittain vapautetaan velvollisuudesta poistua Liechtensteinin alueelta, määritellään käyttämättömien lupien määränä jaettuna kausityöntekijöiden siirtymäkauden loppuun saakka jäljellä olevien vuosien määrällä. Vapautuksesta hyötyvien henkilöiden järjestys määritellään kausilupien peräkkäisten uusimisten määrällä ja ensimmäisen tällaisen luvan myöntämispäivällä tässä sarjassa.

3. Henkilöt, jotka ovat hyötyneet edellisen kohdan mukaisesta vapautuksesta, eivät saa paikkaa kohtien II ja IV mukaisissa kiintiöissä. Tällaiset henkilöt lasketaan kuitenkin siinä tapauksessa, että perheenjäsenet ryhtyvät kohdan III mukaiseen taloudelliseen toimintaan.

VI

Oleskelulupaa hakeneet saavat kirjallisen vastauksen hakemuspäivämäärän jälkeisen kolmannen kuukauden loppuun mennessä. Hylätyillä hakijoilla on oikeus saada hylkäämisperustelut kirjallisina. Heillä on hallinnollisten päätösten osalta samat muutoksenhakukeinot kuin Liechtensteinin kansalaisilla.

VII

Liechtensteinissä työssä käyvän mutta ei asuvan henkilön (rajatyöntekijän) on päivittäin palattava asuinpaikkavaltioonsa.

VIII

Liechtenstein toimittaa muille sopimuspuolille ja EFTA:n valvontaviranomaiselle kaikki sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen tämän liitteen noudattamisen valvomiseksi."

2 artikla

Lisätään seuraava teksti sopimuksen liitteessä V oleviin ALAKOHTAISIIN MUKAUTUKSIIN:

"Liechtensteiniä koskevia liitteessä VIII olevia ALAKOHTAISTEN MUKAUTUSTEN säännöksiä sovelletaan tapauksen mukaan tähän liitteeseen."

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000, jos sopimuksen 103 artiklan 1 kohdan mukaiset ilmoitukset on tehty ETA:n sekakomitealle.

4 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 1999.

ETA:n sekakomitean puolesta

N. v. LIECHTENSTEIN

Puheenjohtaja